

[Inger Gautier Schmit.]

Chicago-Udstilling, som tænkes at skulle finde Sted i 1933. Man forstaaer imidlertid, at der hører Kapital til for at kunne udstille en Samling af saa kostbare Kniplinger, og Fru Lorentzen er ikke ved egne Midler i Stand dertil. Men da der i en af disse Markedsrapporter netop staaer, at der er en Mulighed i Amerika for Afsætning af Kniplinger og Kunstgenstande, saa er der jo altsaa en Mulighed for, at hun kan finde et Marked derovre, hvor der er saa store Kapitaler, som hun ikke kan finde herhjemme. Jeg vil da henstille til det Ministerium, der har med dette Spørgsmaal at gøre, det er vel Handelsministeriet, altsaa til den højtærede Handelsminister, om der ikke af de Midler, som Ministeren har til Raadighed til Propaganda i Udlandet, kunde stilles et passende Beløb til Raadighed for Fru Lorentzen, saaledes at det vilde blive hende muligt, hvis Udstillingen finder Sted, og hvis Danmark skal repræsenteres, da at fremsende en Kollektion af sine meget smukke Kniplinger.

Jeg vil dernæst gerne kort sige nogle Ord i al Almindelighed om Kvindernes Stilling i Samfundet og sige, hvorledes dette Spørgsmaal ligger i Øjeblikket. Da Tanken om Kvindernes kommunale Valgret og politiske Valgret kom frem, blev den jo mødt med den største Ængstelse; allerede i Firserne, da Hr. Frederik Bajer bragte Forslaget frem derom, blev det bekæmpet paa det voldsomste. Men i 1908 gennemførtes jo den kommunale Valgret for Kvinder, i 1915 den politiske Valgret og Valgberettigelse og i 1921 den meget vigtige Lov om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv. Men alle de, som den Gang var saa umaadelig ængstelige for Resultatet og for al den Ulykke, der vilde komme over vort Samfund, hvis man pludselig satte disse Masser af Kvinder ind i de offentlige Forsamlinger, kan jo sidde ganske rolig nu og med den største Sindsro se paa Udviklingen, for den har ikke været revolutionerende, det er der vist ingen, der tør staa op her i denne Sal og sige. Med Hensyn til den kommunale Valgret ligger det nemlig saadan, at man i 1917 fik valgt 114 Kvinder, men 10 052 Mænd ind i de kommunale Forsamlinger, og i 1929 havde dette Forhold forværret sig, saaledes at man kun fik valgt 93 Kvinder, men 11 403 Mænd. Jeg siger altsaa, at der er ikke den fjerneste Grund til Ængstelse, foreløbig i hvert Tilfælde. Med Hensyn til Rigsdagsvalgene blev der i 1918 valgt 9 Kvinder ind i Rigsdagen, og

vi staaer stadig paa det samme Tal, idet der her i dette høje Ting findes 3 Kvinder og i det høje Landsting 6. Man ser altsaa en ganske overordentlig ringe Repræsentation fra Kvindernes Side, og jeg vil tro, at det her i det høje Folketing i hvert Tilfælde i nogen Maade staaer i Forbindelse med Valgloven, idet der for en Kvinde er forbundet en ikke ringe Vanskelighed ved at blive valgt efter den nuværende Valglov. Som sagt, der er ingen Grund til Ængstelse, Kvindernes Stilling er ganske overordentlig beskeden endnu, skønt de er de fleste Vælgere i Landet.

Ser man saa paa Kvindernes Stilling rundt omkring i de forskellige offentlige Hverv, viser det sig ogsaa, at det er en meget beskeden Part, man har overladt til Kvindernes Arbejdsevne og Energi.

Vi tager f. Eks. Lægestanden. Der findes en kvindelig Forstander paa Aandsvagehjemmet, Vodskov ovre i Nørrejylland, og der findes nogle Kvinder i Kredslægestillinger, men udover det er det umuligt saa at sige for en Kvinde at komme frem. Selv paa et Omraade som de Klinikker og Hospitaler, hvor man arbejder med Kønssygdomme, synes man ikke at have den rette Forstaaelse af det selvfølgelig og naturlige i at bruge kvindelige Læger.

Der er f. Eks. her i København 7 Klinikker og 3 Hospitaler, hvor man behandler veneriske Sygdomme, og hvor der er ansat 12 Læger; af disse var 2 Kvinder, men den ene, som var ude paa Vesterbro, blev ombyttet med en mandlig Læge, hvor mærkeligt det end lyder, da man netop paa Vesterbro har et saa overordentlig stort kvindeligt Klientel — desværre kan jeg sige. Man har altsaa den Opfattelse indenfor Københavns Kommune, at det er heldigst at have mandlige Læger; ellers vilde man jo skyndsomst ændre dette.

Nu fremstiller man det saaledes, at Kvinderne er ligeglade, om det er mandlige eller kvindelige Læger, der behandler dem; men dette maa jeg bestemt tilbagevise, og selv om det er Kvinderne lige meget, skulde det dog netop være i det sunde Samfunds Interesse at vænne disse Kvinder til kvindelig Behandling, hvilket man dog sikkert ikke vil kunne nægte er langt det sundeste og heldigste, naar man da ikke er hildet i Fortidsbetragtninger i saa Henseende. I dette har jeg en Støtte i en Statistik ude fra Frederiksberg, hvor der er en mandlig og en kvindelig Læge ansat paa disse Klinikker, og hvor det viser sig, at i et vist Tidsrum har 504 søgt mandlig Lægeassistance, men 2 116 har søgt kvindelig